

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 41.

W E S R Z O D Ę D N I A 25. M A I A 1796.

Z Wiednia d. 18 Maia.

Widząc kommanderujący generał Cesaarską armią we Włoszech, iż nieprzyjaciel dostać od dawnego czasu co dzień nowych posiłków, a dotego iak wiadomo iż już zaszła ugoda pomiędzy dworem Turyńskim i nieprzyjacielem; stosownie więc do odebranych pod d. 10 t. m. z Formigaro rapportow został przymuszonym, pociągać nawet po różnych miejscach Włoch po rozstawiane Cesaarskie woyska, aby tym sposobem ile tylko mógł zastonić Włochy.

Pod czas zaszły na d. 7 t. m. w bliżkości Piazenza, pomiędzy stojącym pod jenerałem maiorem Lyptay woyskiem i nieprzyjacielem rozprawy, która aż do d. 8 trwała został nieprzyjaciel przez odwagę naszego woyska do cofnienia się przymuszonym, a co większa i z opanowanego już stanowiska Godogno, z wielką stratą tak w zabitych, iako też kilkunastu niewolnikach i utratą 6 armat nazad wypędzonym. Lecz odebrawszy nieprzyjaciel zaraz potym znaczną liczbę świeżego woyska, tak iż był w stanie do przedsięwzięcia ieszcze większych atakow; uczynił tedy zaraz kommanderujący jenerał potrzebne dyspozycye dla zabezpieczenia trzech stanowisk Pizzigheltone, Casal Maggiore i Cremona,

i aby mógł potym podług okoliczności obrócić się z swoją armią, a szczególniej żeby mógł w każdym przypadku zastonić fortecę Mantua,

Z wyszłych do Cesaarskiej armii Włoskiej posiłków, przybyła już iedna ich część do Włoch, a drugie ma iak tylko będzie można nayprędzey przybydź.

Z Hagi d. 10. Maia.

Obywatel Vonk, członek zgromadzenia narodowego, usiłował w iednym tu śmie dowieść, iż Pruskie, Hanowerskie &c. woyska, o których niektórzy ma iak mieć pewne wiadomości, że się tylko na utrzymanie demarkacyjney linii zgromadzaia, nie ma iak innego zamiaru, iak wtargnienie do Hollandyi, przywrocenie Stadhudera i dawnego ministeryum. Ta uwaga zrobiła iednak nieiaki wrażenie, i zatrudnia iak się środkami, aby bydź na każde niespodziane napadnienie do obrony pogotowiu. Przedwczorem nalegano na mianey z tego powodu konferencyi, aby jenerałowi Francuzkiemu Beurnonville oddać zupełną nad woyskiem Batawskim kommandę, i moc, bez dalszey referencyi czynienia nim podług potrzeby; dziś będzie ten projekt wzgromadzeniu narodowym decydowany.

Przybyły tu z Paryża umysłny posła-
Rr

C O N S I G N A C Y A

Wsiow nalezacych do klucza Sierostawskiego, Proszowskiego, i Słomnickiego, jako i ich intrat, podług znajdujacego się zamiast lustracyi, inwentarza z roku 1787.

Klucz Słomnicki.

Umiarowane w inwentarzu czynsze z miasta Słomniki jako i wyszynk niektórych znajdujących się w mieście Pańskich austeryj, w których to mieszczanie własne robienie trunkow, wyszynk onych wolność mają.					(Summa fiskalna podług lustracyi z roku 1787.
Wież Młocice z pańskim folwarkiem, browarem, młynami, karczmą, wieś Słomniki, Januszowice, Lipna Wola z pańskim folwarkiem:	-	-	-	-	Ryńs: 2550. - Gr: 45:

Klucz Proszowski.

Niektóre małe powinności, które miasto Proszowice do dominium oddaie, ieden folwark pański niedaleko od miasta z browarem, niektóre młyny z niektórymi poddanemi, przytym wieś Kadzice z pańskim folwarkiem.					- 2426. - 12.
--	--	--	--	--	---------------

Klucz Sierostawski.

Wież Sierostawice z pańskim folwarczkiem, z browarem, wieś Smilowice z pańską austeryją, nakoniec mała wioska Stare Brzesko					
Pański wspólny szynk w miasteczku Koszycach, gdy mieszczanie to prawo mają, wolnego robienia trunkow i szynkowania, pański młyn, i wielką zaiezdną karczmę z browarem	-	-	-	-	R. 29:9. - 19.) - 721. - 37.)
<i>Prymasowskie dobra Xiążnice.</i>					6515. - 56.)
które z Sierostawicami zaarędowne bydź mają ponieważ z tanych żadne, te zaś więcej tak mają. Wieś wielkie Xiążnice, z pańskim Folwarkiem, browarem i austeryją, małe Xiążnice, wioska Modrzań, i Odolan; te ostatnie mają pański folwarczek i karczmę z terazniejszym czynszem arędownym	-	-	-	-	2875.)
Pański browar na przedmieściu Krakowa z propinacyami, z dwiema pańskimi młynami na piasku, ieden z 9 kamieniami, drugi zaś z 7 kamieniami i z folusami, trzeci w Rakowicach z 3 k. mieniami. Przewoz niedaleko zamku na wisle, mostowe na rzece Rudawa, propinacya Stradomia i na zwanym gruncie Tarłowskim iak dalece teraz w używaniu iest, nakoniec w Łobzowie, w Nowey Wsi, w Rakowicach.	-	-	-	-	- 4000. -)
					Summa - 10792. - 53.)

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 41.

W E S R Z O D Ę D N I A 25. M A I A 1796.

Z Wiednia d. 18 Maia.

Widząc kommanderujący generał Cesaarską armią we Włoszech, iż nieprzyjaciel dostać od dawnego czasu co dzień nowych posiłków, a dotego iak wiadomo iż już zaszła ugoda pomiędzy dworem Turyńskim i nieprzyjacielem; stosownie więc do odebranych pod d. 10 t. m. z Formigaro rapportow został przymuszonym, posiągać nawet po różnych miejscach Włoch po rozławiane Cesaarskie woyska, aby tym sposobem ile tylko mógł zastonić Włochy.

Pod czas zaszły na d. 7 t. m. w bliżkości Piazenza, pomiędzy stojącym pod generałem maiorem Lyptay woyskiem i nieprzyjacielem rozprawy, która aż do d. 8 trwała, został nieprzyjaciel przez odwagę naszego woyska do cofnienia się przymuszonym, a co większa i z opanowanego już stanowiska Godogno, z wielką stratą tak w zabitych, iako też kilkunastu niewolnikach i utratą 6 armat nazad wypędzonym. Lecz odebrawszy nieprzyjaciel zaraz po tym znaczną liczbę świeżego woyska, tak iż był w stanie do przedsięwzięcia ieszcze większych ataków; uczynił tedy zaraz kommanderujący generał potrzebne dyspozycye dla zabezpieczenia trzech stanowisk Pizzighetone, Casal Maggiore i Cremona,

i aby mógł potym podług okoliczności obroczyć się z swoią armią, a szczególniej żeby mógł w każdym przypadku zastonić fortecę Mantua,

Z wysłtych do Cesaarskiej armii Włoskiej posiłków, przybyła już iedna ich część do Włoch, a drugie mają iak tylko będzie można nayprędzey przybydź.

Z Hagi d. 10. Maia.

Obywatel Vonk, członek zgromadzenia narodowego, usiłował wiednym tu psimie dowieść, iż Pruskie, Hanowerskie &c. woyska, októrych niektórzy mają mieć pewne wiadomości, że się tylko na utrzymanie demarkacyney linii zgromadzaią, niemają innego zamiaru, iak w targnienie do Hollandyi, przywrocenie Stadhudera i dawnego ministeryum. Ta uwaga zrobiła iednak nieiaki wrażenie, i zatrudniaią się środkami, aby bydź na każde niespodziane napadnienie do obrony pogotowiu. Przedwczorem nalegano na mianey z tego powodu konferencyi, aby generałowi Francuzkiemu Beurnonville oddać zupełną nad woyskiem Batawskim kommandę, i moc, bez dalszty referencyi czynienia nim podług potrzeby; dziś będzie ten projekt wzgromadzeniu narodowym decydowany.

Przybyły tu z Paryża umyślny posła.
Rr

niec przywiósł nam wiadomość, iż Francuzi są już we Włoszech panami Coni i Toitona, że wysiadł na brzegi Genueskie 500 Anglików, zostali w niewolę zabrani i do Nicy zaprowadzeni; że generał Buonaparte idzie ku Turynowi, albo go już opanował, iż Sardynski minister przybył do Paryża dla zawarcia pokoju.

Pytanie względem wolnej żeglugi dla neutralnych okrętów na Skaldzie, jeszcze nie jest rozstrzygniętem, i obydwie rzeczypospolite Francuzka i Batawska jeszcze się z sobą naradzają. — Zgromadzenie narodowe dekretowało już wezwanie ludu Batawskiego. Wszyscy obywatele od 18 do 55 lat są napominani do brania się do oręża; ci którzy staną do obrony oyczyzny odbiorą różne nagrody. — Z Bruzelli piszą, iż Celsarz żądał od rządu Francuzkiego, zezwolenia na przedłużenie zawieszenia broni do 2 miesięcy. — To nie baron Stael Szwedzką poseł, ale Szwedzki minister brabia Lewenhelm, który iedzie do Bruxelli przybył do Antwerpji.

Oto jest treść wydanego od zgromadzenia narodowego przeciwko rządowi Angielskiemu manifestu.

„ Nie słusznie zaczepiony od wielkiej Brytanii Batawski naród, porwał się do oręża. Tak często pod pokrywka przyjaźni złupiony lud, niepozwoili się więcej uciemiezać, ani byż igrzyskiem wyniosłego rządu Angielskiego; będzie bronił swej niepodległości. Możesz jeszcze Europa powątpiwać, iż rzeczypospolita Batawska nie została przez politykę w spomnianego ministryum do bliskiego upadku przywiedziona; możesz powątpiwać, iż rzeczypospolita za pomocą swej alliantki nie ugruntuie swej wolności? Jeszcze w ten czas kiedy Anglia chciała swoje Amerykańskie kolonie podbić, i kiedy się wojna i w innych krajach zapaliła, zachowywały jeneralne stany najsćisłszą neutralność; lecz to wszystko na nic się zdało, Anglicy zabrali Hollenderskie okręty i zaprowadzili cały ich konwoj do swych portów. Jeneralne stany chciały przystąpić do umowionej pomiędzy 3 północnemi mocarstwami zbrojney neutralności; lecz

to było zaraz znakiem dla Anglików do wydania rzeczywospolitey wojny i zagarnienia wielu bogatych Hollenderskich okrętów. Rzeczypospolita została więc przymuszona do broniienia swoich praw orężem; ale ministryum Angielskie znalazło swoich zauszników w Hollandyi, którzy wtracili nasze wojenne okręty w jego ręce, i przeszkodzili iż nasze siły wojenne stały nieczynne. Ci zausznicy dawali mu o wszystkim co się działo znać; ba co większa nawet i rozkazy, które były dane do łączenia się naszey floty z Francuzką, zostały pod wpływem Stadhudera w niwecz obrocone. Takim sposobem prowadzona wojna, musiała byż koniecznie ze szkodą naszego kraju zakończoną; zamiast odebrania powrotu kosztów, musieliśmy jeszcze negapatnam ustąpić i wolną żeglugę do Molokuckich wysp pozwolić. — Na ów czas, kiedyśmy chcieli nasz rząd poprawić, a obce woyska weszyły do naszego kraju, partrzała Anglia z ukontentowaniem na ten postępek, i zagwarantowała potym tyrańskie systema, które było tey samey tyranii skutkiem. Kiedy Francya sprzykrzywszy sobie panowanie królów, utworzyła się rzeczypospolitą, starała się Anglia podzielić ten kraj i przystąpiła do Pilmitzkiego traktatu. Wiedząc Francya, iż Hollandya będzie przez Anglią przymuszona do łączenia się przeciwko niey, deklarowała Anglii i iey zausznikowi Wilhelmowi V. wojnę. Tu została Hollandya znowu przez swoię podległość Angielskiemu ministryum w nową wojnę wplątana; skarby iey zostały dla dogodzenia projektom Pitta roztrwonione i zbrojownie wyprożnione. Posłano posiłkowe Angielskie woyska do Hollandyi; ale Francuzi zostali wnet we wszystkich stronach zwycięzcami i Anglicy zostali do naszych granic odpartemi. Rzeczypospolita była już bliską swego upadku; ale opatrność Boska obróciła wszystkie projekta iey nieprzyjaciół wniwecz; zima śtawiała Francuziom wnieść do Hollandyi przez rzeki, a śpieszna ucieczka nieprzyjaciół zachowała rzeczypospolitą od zupełnego spustoszenia. Nasi miesz-

kańcy przyjęli zwycięzców z otwartymi rękami, i tym sposobem została Holandia od swych nieprzyjaciół oswobodzoną; Stadhuder porzucił swą oyczyznę i swych przyjaciół, poszedł szukać schronienia u króla Angielskiego. Rzeczpospolita Francuzka deklarowała lud Batawski wolnym, i przywróciła go do swoich praw. — Ministerium Angielskie usiłuje odciąć zniszczyć handel Hollenderski; więcy jak 100 bogatą ładownych i kilka wojennych Hollenderskich okrętów, zostały w portach Angielskich zaaresztowane; nadaremnieśmy się o nie dopominali, ogłoszono ich nakoniec za dobre przyzy. Ministerium Angielskie posłało do różnych naszych kolonij wschodnich Indyy listy, z podpisem Stadhudera, w których nakazuje rządcom oddanie pod protekcyą Angielskiej broni, to jest Anglii naszych kolonij. Wiele kolonij sprzeciwiły się, i zostały wiernymi; ale Kap dobrej nadziei i inne wschodnich Indyy wyspy wpadły iednak w ręce Anglików. Nawet i na lądzie starała się Anglia zaczepić wojskiem rzeczpospolitą, ktore dla przywiązania do Xcia Oranii wyszło z swej oyczyzny; gdyby iey się było udało, byłaby się druga Wanda z Holandji robiła! Jestże tu co dziwnego, jeżeli się lud Batawski łączy przez allians z tą rzęplita: , ktora go wydobrze z pazurów, iego nieprzyjaciół dla odwrócenia tylu niesprawiedliwości? Takowy allians został d. 16 maia 1795 zawartym. Król Angiel: wydał potym d. 19 września 1795 rzeczpospolitey naszey wojnę, ponieważ sobie miano w Holandji przeciwko honorowi Angielskiej korony i prawom Angielskich poddanych postąpić; zacyim wydał wojennym okrętom rozkazy zabierania wszystkich Hollenderskich okrętów. Gwałt takowy musi teraz i powinien byđz gwałtem odparty, kiedy się już rzeczpospolita nieznayduie więcy pod wpływem swego Stadhudera. Dla tego więc deklarunie wolny i niepodległy lud Batawski w obliczu całej Europy, iż będąc przymuszonym do bronienia się przeciwko gwałtom Wielkiej Brytanii, będzie każdą napaść na swą wolność, niepodległość, prawa i własne

swę dzierżawy odpierał, i wszystkich sposobow użyte na uczynienie sobie zadosyć i wynadgrzodzenie niezrachowanych przez wiatrołomny allians poniesionych szkod; pokładają w dobroci sprawy swey zupełną ufność, spodziewa się iż opatrność Boska pobłogosławi iego broni. „

Z Londynu d. 6. Maia.

Spodziewamy się iż za 3 niedziele będzie terazniejszy parlament rozwiązany; już czynią wiele przygotowania do elekcyi nowego parlamentu. — Depesze admirała Duncan oświeciły ministrów o zamiarach i przeznaczeniu Hollenderskiej floty. — Eskadra admirała Duncan zabrała pod brzegami Norwegii Francuzkiego kapra *le petit diable* (mały diabeł) który tyle Angielskich okrętów natapał. — Do Gibraltaru wysyłaią spieszno ieszcze więcy wojska.

Parlamentowe obrady. Kiedy ostatniego wtorku, gdy się niższa izba w wydział zamienita, miały bydż na nowo subsydye dla Sardynii uchwalone, zapytał się P. Fox, czy to prawda iż Sardynia chciała przeszłego roku z Francją osobny pokoy zawrzeć? i czyby tego niemógł zrobić? Podług iego zdania, byłoby dla Anglii i dla Sardynii lepiej; bo jeżeli przez nowe subsydye będzie daley król Sardynski postawiony w stanie prowadzenia wojny, to będzie nietylko ciężarem dla Anglii, ale i nawet nieszczęściem dla tego monarchy. — P. Pitt pochwalił bardzo króla Sardynskiego, iż jest wiernym sprzymierzeńcem. Prawda iest, rzekł, iż przeszłego roku wgrożącym niebezpieczeństwem, proponował król Sardynski Francuzom zawieszenie broni, ale niepod innymi warunkami, tylko aby Cesarz był w nim zamknięty. Ale gdy nieprzyjaciel dał poznać, iż chce wszystkie zdobyte na nim kraie we Włoszech otrzymać, i nawet żądał aby się zrzekł koalicji i swoje wojska obrocił przeciwko Austrii, odrzucił król Sardynski wspaniale wszelkie propozycye, i otdał ustały wszystkie negocyacye; nic nie iest więc sprawiedliwszego jak wesprzeć tego monarchę nowemi sub

sydyami. — P. Francis odezwał się, iż cie-
kawa jest rzecz wiedzieć iakie mogą być
w terażniejszym położeniu z wiązki pomię-
dzy Anglią i Sardynią; gdyż król Sardyń-
ski może nie długo potrafi swoję wspania-
łość utrzymać, i będzie musiał iaki mu
podadzą pokoy przyiść. Historya Sa-
baudy uczy, iż się Sardynia raz do Au-
stryi, drugi raz do Francyi czepiła, tak
iak iey okoliczności kazaly; niespodziewa
się zeby to ostatnie teraz nastąpiło; ale
jeżeliby przypadkiem nastąpiło, więc te
subsdyde obrocily by się przeciwko inte-
resowi Anglii. Jenerał Smith radził zeby
przynajmniey nieposyłać zaraz tych pie-
niedzy, zeby nie dać nieprzyjacielowi na
siebie samego broni w rękę. — Subsdyde
zostały jednak w summie 200,000 f. szt.
uchwalone.

Z Turynu d. 30 Kwietnia.

Dnia dzisiejszego z rana przeiechał
tędy pierwszy adiutant kommanderującego
jenerała Francuzkiego Buonaparte przez tę
stolicę kuryerem do Paryża. To niespo-
dziewane zdarzenie było skutkiem de-
peszow, które nas rząd przesłał przez
trzech kommissarzy do Francuzkiego
posła do Genui Faipult, żądaiac jeżeli
niezrobienia zaraz przystoynego pokoju to
przynajmniey w tym położeniu, gdzie się
iuz nieprzyjaciel tak blisko naszey stolicy
znayduie zawarcia armistycyum. A ponie-
waż Francuzki minister, nie miał żadney
mocy od dyrektoryatu, ani do zawarcia
pokoju, ani do zawarcia armistycyum; za-
czym zostało tylko pomiędzy jenerałami
do ułatwienia dalszych negocyacyi tym-
czasowe zawieszenie nieprzyziacielskich
krokow ułożone, a wspomniy adiutant
poiechał po dalsze rozkazy w tey mierze
do dyrektoryatu. Wysłanie kommissarzy
do Francuzkiego ministra było w Turynie
publicznie ogłoszone; ponieważ, iak w
tym ogłoszeniu powiedziano, interes kra-
ju wymaga, aby w terażniejszych okolicz-
nościach, iak nayprędzey zakończyć tę
woynę. Teraz wysłano iuz nawet do Pa-
ryża kommissarzy — Armia Francuzka u-
żywa w terażniejszey Włoskiej kampanii,

w cale nowego rodzaju konney artyleryi;
ta składa się z małych armatek, które cho-
ciaż na naywiększych gorach, mogą być
łatwo transportowane, i rozkładane.

Z Zemlina d. 28. Kwietnia.

Stosownie do zaszłego rozporządzenia
nadworney woyskowej kommissyi, zosta-
ła iuz kwarantyna od Tureckiey strony w
Mehia zniesiona; niestychać iuz tam o za-
dnych chorobach, zaczym i tu będzie wnet
kwarantyna zniesioną i zupełna komunika-
cyja nazad przywrócona. — Jadący z
Konstantynopola, którzy tu na kwarantynę
zasiedli, po wierdzaią wielkie Porty u-
zbraiania, i dodaią iż ieszcze nigdy takich
niebyło; ponieważ bez względu na ohtarz
i religią, wszystko werbuia co tylko broń
nosić może; pod Filippolem ma 100,000 ar-
mia stanąć. Wczoray przyszło tu znowu 9
transportowych Cesarskich statków, z któ-
rych 6 mąką i owsem ładownych poydą
do Karlsztadu, a z 3, które solą ładowne,
ieden się tu zostanie, a dwa poydą daley.
Dowiaduiemy się z Belgradu, iż tamtey-
szy basza odebrał ieszcze d. 19 t. m. fer-
man, w którym ma nakaz zeby dla 5000
tatarów, które idą dla zmocnienia tamtey-
szego garnizonu kwatery przygotowat, a
fortece postawił iak nayprędzey w stanie
obrony i opatrzył ia w potrzebną żywność.
Od tego czasu widac na Belgradezykach
wielkie pomieszanie, ponieważ się obawia-
ia, iż jeżeli przyydzie do woyny z Rosyją,
aby z naszey strony niedoznali podług al-
liansu iakiey nieprzyiaźni.

Z Hanoweru d. 10. Maia.

Następujące regimenta odebrały roz-
kaz do marszu: regiment 5, 7, 9, i 10;
dragonia i 14 regiment piechoty i strzelcy.
To korpus ma iuz w przyszłym tygodniu
ruszyć do Hunte; gwardya odebrała także
rozkaz do marszu. Oprócz tego gotuią
iedną bateryą letkiey, a dwie baterye cięż-
kiey artyleryi do pola; ostatnie mogą być
i do konney artyleryi użyte. — Słychac
także, iż ma tędy iść 2000 Hefs-darmszta-
dzkich woysk, które maią z Kuxhawen do
Anglii popytnąć.

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

W E S R Z O D Ę D N I A 25. M A I A 1796.

Z Paryża dnia 6. Maia.

Przed dwiema dniami przybiegł tu niespodzianie do Hiszpańskiego posta margrabiego del Campo kuryer; odtąd dowiedzieliśmy się iż Hiszpański poseł odebrał zlecenie, starania się o wyrobienie armistycyumu dla dworu Turyńskiego. Dzisiaj słysząc już, iż król Sardyński żąda aktualnie partykularnego pokoju; pozwola wojskom rzeczypolitey wolny przechod przez jego kraie do Medyolanu i oddaie w zakład fortyce Aleksandrya i Tortona. Przybył już także i kommissarz króla Sardyńskiego, który przed pałacem dyrektoryatu wysiadł; mówią iż się już Sardynia rzeka Sabaudyi i Nicy, i chce z Francją wniść w przymierze.

Kommandant pierwszej półbrigady legionu policyi Prevot, jest aresztowanym; zdaie się iż on się naywięcey do nieposłuszeństwa swego korpusu dołożył. Druga półbrigady, której jest kommandantem exmich, terazniejszy reprezentant Poultier, oświadczyła dyrektoryatowi, iż wszędzie poydzie, gdzie tylko się niebezpieczeństwo pokaże. A trzeci batalion tej półbrigady który w Choisy stoi, chciał nawet przeciwko tym zbuntowanym iść; ostatni zostali w przeszłą śródę pod mocną eskortą do Metz poprowadzeni. Umyslnie złożony sąd, wojskowy będzie ich dowodzców w domu inwalidow sądził.

Jsabeau został się iak dawniey sekretarzem zagranicznych interesow, a Dela-

croix ministrem. — Od wczoraysza niechce nikt brać 10,000, 2000 i 1000 liw. afsygnatow; przed dwiema dniami wyszedł był luidor aż do 7400 liw. a do dziś dnia trzyma się ieszcze do 6800 do 7000 liw. — W Wandzie już jest zupełna spokojność przywroconą; żołnierze przyjęli ofiarowany sobie pardon, a wodzowie Wandy Montrevault, Julais &c. poddali się. Już się tylko szuanie zostaią do zwalczenia; już wszelkich środków używaią, aby Wandę do kwitnącego nazad stanu przyprowadzić.

Z listu kommissarza Salicettego do dyrektoryatu przytaczaią względem zwycięztwa pod Mondowi następuiace wyrazy: “W Mondowi znaleśliśmy znaczny magazyn żyta i furazow; wojsko nasze idzie teraz ku Turynowi. Woleliśmy tę drogą wziąć, chociaż poydziemy przez same gory aż do Turynu, iak iść równami prosto do Medyolanu, gdzieby nas mogła zawsze liczniejsza bo iey jest 10,000 Austryacka iazda napastować. Nasza armia niebyła dotąd tylko 35,000 mocną, a Austryacko-Sardyńska wynosiła 40,000 ludzi. W Turynie maia bydż rozuchy; kilkanaście osób już tam aresztowano.”

Nawet i na placu Vendome, na placu bastylii maia bydż pamiatki stawiane, i artyści są już wezwani do podawania do tego planow. — Przymuszona pożyczka przyniosła dotąd 10,654,611,775 liw. gotowych pieniędzy. — Tureysze pisma głoszą za pewną rzecz iż Kozykańscy patrioci zapalili liniowy okręt Caura.

Pod wyspą Francuzką zabrały znowu nasze kapry 9 Angielskich i Portugalskich okrętów; Ina których było pomiędzy innemi rzeczami 25,000 piastrow, wiele peret, srebra &c. — Od niejakiego czasu, panuje tu u nas wielka suchość. — Wczoraj rozeszła się w radzie 500 pogłoska, iżeśmy nowe zwycięstwo nad Piemonczykami odnieśli, i że już Turyn jest w rękę naszego wojska; ale urzędowney niema o tym żadney wzmianki. — Mondo wiż miasto, które nasze wojska odebrały, leży tylko o 17 mil od Turynu. — Dotąd jest już 152 millionow mandatow w cyrkulacyi, z których już 52 mill. się nazad do skarbu wrocily.

Podług dzisiejszey rządowey gazety, jest już aktualnie pomiędzy jenerałem naszym Włoskiey armii Buonaparte i krolew Sardyńskim zawarte armistycyum. Nim pokoy zostanie z krolew Sardyńskim zrobiony, daie nam tym czasem w zakład do trzymywania armistycyum fortecę Aleksandrya i Tortona.

W departamencie Gard, zostali buntownicy pobitemi; ich naczelnik Dominique Allier przeszedł za Rhonę. — Wszystkie nowe kupienia się zostały zaraz wojskiem rozpruszone; przeciwko wielu szlachcie mają wysć ostre dyspozycye.

Sesysy rady pięciuset. Sefsya 3 maia. Camns żadał imieniem skarbowey kommissyi, aby się rada zamieniła w jeneralny wydział. W tym wydziale były proponowane sposoby do cofnienia przedko afsygnatow; niektore członki radzily, aby afsygnaty od 10,000 liwr: w monety zamienić, a resztę po 100 liwr: za 1 zamienić; ale rada odrzuciła wszystkie te sposoby z nieukyntentowaniem, i deklarowała iż ustawa d. 18 marca zostanie nietykaną.

Sefsya d. 4. Dyrektoryat doniosł radzie, iż do d. 2 t. m. do rana było już 133 podpisow na zakupienie dobr narodowych w departamencie Sekwany, a tego dnia do wieczora urosła ich liczba do 444. Jutro będzie 508 millionow afsygnatow spalonych, które z przymuszoney pożyczki weszły; więc niezostaje się już tylko 24,000 millionow w cyrkulacyi.

Sefsya d. 5. Chenier zdał rappidem poselstwa dyrektoryatu, aby w Lyonie znieść do przybycia reprezentanta Poulain Grand pré, wydane billety mieszkalne. Proponował przystąpienie nato poselstwo do porządku dniowego, ponieważ są dostateczne ustawy przeciwko emigrantom i Xżom, którzy fałszywe, lub zmyślone billety mają.

Imieniem kommissyi skarbowey proponował Montmayon i rada przyjęła, iż za dobra narodowe będą i afsygnaty 10,000 i 2000 po 30 za 1 liwr: przyzymowane, i gdy będą w departamencie Sekwany w przeciągu iedney dekady, a po departamentach we dwoch dekadach złożone. Tym kanałem weszły afsygnaty mają bydz zaraz zniszczone.

Z Włoch d. 3 Maia.

Podług wiadomości z Genui d. 30 kwietnia, wyszła z Tulonu z mniejszych okrętow złożona Francuzka wojenna flota, stanęła pod Loano. Kilka dni przedtym, zabrała tam Angielska fregata 4 Francuzkie okręty ładowne cześcią żywnością, cześcią też amunicją, i zaprowadziła ich do Liworna.

Z Ventimiglia, piszą pod d. 22 kwietnia, iż tam jeszcze swieze wojska z Francvi przychodzą i do armii idą. D. 21 przeszło tamtędy 2 jenerałow z 560 dragonami, a droga od Marsvlii aż do Nicy była wojskiem okryta, które do armii ciągnie.

Niewielka flotta Neapolitańska, przeszła z 30 feluk i armatnych barek złożona, wyszła z portu Neapolitańskiego ku brzegom Genui.

Z Frankfortu d. 8 Maia.

Kuryer Piemoncki przejeżdżający tedy do Londynu przywiozł nam wiadomość iż pomiędzy Sardyńczykami i Francuzami zostało armistycyum zawarte; on wyjechał z Turynu d. 30 kwietnia, królewska familia jeszcze się tam znajdowała razem. Warunki armistycyum nie są jeszcze wiadome; ale się donysłała iż Francuzi, którzy tylko o 8 mil od Turynu byli osadzą niektóre fortyce Piemonckie.

Z Piemonckiego d. 26. Kwietnia.

Hiszpański poseł w Turynie, pojechał ze dwiema wysłaniami deputowanemi od króla Sardyńskiego do Francuzkiego posła w Genui, aby pod jakimkolwiek kondycjami za pośrednictwem Hiszpani pokój zawrzą. Strata Piemonczyków wynosi pod Mondovio &c. 3000 w samych niewolnikach; za nieprzyjemną nowina pomnożyła trwogę w Piemonczykach; dzień i noc pracują nad poprawieniem fortyfikacyi około Turynu. Gdy nieprzyjaciel tak znaczne siły ma, potrzeba się więc obawiać, aby nieostał wnet pod Turynem i nieobległ tego miasta, jeżeli tym czasem nieprzyjdzie do zawarcia pokoju lub armistycyumi. — Z okolic Piemonckich, gdzie Francuzi przechodzą, mieszkańcy wcale przed niemi nieuciekają; niektórzy tylko bogacze i mnichy zawczasu do Turynu uchodzili. Podczas wzięcia Cewy, odwiedził sam generał Francuzki niektórych mieszkańców, i zapewnił ich, iż własność będzie szanowana i porządek utrzymany.

Z Moguncyi d. 7. Maia.

Niepomyślność broni we Włoszech, zda się wcale do nowych środków względem wojny i pokoju bydź powodem. Przed kilką dniami rozumieliśmy już, iż się wkrótce rozpoczną nieprzyjacielskie kroki; ale wczoraj odebrawszy Arcy-Xzę Karol kuryera z Wiednia, wyjechał niezadługo potym maior od ieneralnego sztabu do Kiru w Hundsrückiem, które po między Cesarską i Francuzką ułożoną neutralną linią, leży z zadaniem iak słycać, przedłużenia do 2 miesięcy zawieszenia broni. Jeżeli to nastąpi, to Arcy Xzę Karol poiedzie zapewne przez ten czas do Wiednia; lecz o tym wszystkim potrzeba jeszcze potwierdzenia. — Mówią tu iż już pokój pomiędzy Sardynią i Francją podpisany.

Z Frankfortu d. 7. Maia.

Król Sardyński posłał deputowanych do głównej kwatery Francuzkiej i do kommissarza Salicetti, z propozycjami tymczasowego śawieszenia broni; potym poiechali także deputowani Sardynscy do Paryża.

Cesarska jazda kantonuje jeszcze wciąż w naszych okolicach, ale bataliony grenadyerow stoją spokojnie. Przyczyna dla czego Angielski poseł P. Wickam jeździł do Kondusza głównej kwatery, była, iż oznaymił Xięciu Konduszowi o uchwaleniu nowych subsydyow od strony Anglii, i zaraz się o wypłacenie ich umowił. — Hrabia Oberndorf pojechał już z Mannheimu do Neyburg.

Podług gazety Bareytskiej, jest Cesarski feldmarszałek lieytnant hrabia Argenteau, który we Włoszech kommanderował z Xstwa Leodyyskiego rodem; ma około 50 lat; jest wzrostu wysokiego i piękny mężczyzna. Zmarły w Londynie Cesarsko Król; pełnomocny poseł przy dworze Francuzkim hrabia Mercy d'Argenteau był jego rodzonym bratem, który iemu i drugiemu w Czechach młodszemu bratu po 3000 liwr: rocznie odkazał. Hrabia Argenteau zaczął służyć w roku 1755, służył przez całą Pruską 7 letnią wojnę z sławą; tudzież w Bawarskiej i ostatniej Tureckiej wojnie często się dystyngwował.

Arcy Xzę Karol w Moguncyi wydał, rozkaz ażeby wszyscy cudzoziemcy i emigranci z miasta wyszli. Stoł Arcy Xcia jest bardzo mierny; niema więcęcy iak 8 potraw, a zazwyczaj miewa po 30 osob do obiadu. Z resztą żyje inkognito bez żadnego względu.

Z Kopenhagi d. 10 Maia.

Ażeby Norwedzkie brzegi od wszelkiej napaści zasłonić, odebrał Comander Wleugel od admiralicyi rozkaz, aby zaraz z swoim liniowym okrętem Skiold o 74 armatach, z jedną fregatą i jednym brygiem do Norwegii popłynął; te okręty zostały już dziś na ten koniec z warsztatu spuszczone.

Wkrótce ma tu bydź szkoła musztry dla wszystkich regimentow jazdy ustanowiona, i z każdego regimentu, będzie tu do niej 4 officyerow, 6 unterofficyerow i kilku prostych wykommenderowanych. Maior Blücher w gwardyi konney, ma bydź tej szkoły dyrektorem.

